

ความคิดเห็นและความต้องการของคนไทยในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสาธารณรัฐเกาหลี

OPINIONS AND REQUIRMENTS OF THAI PEOPLE IN CHIANG MAI DISTRICT AFFECT TO THE REPUBLIC OF KOREA CULTURAL IMAGE

ฐิติรัตน์ วงศ์ตาล¹ อัญชลี โสมดี² และ ยุพิน อินทะยะ³

Thitirat Wangtan¹, Aunchalee Somdee² and Yupin Intaya³

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300^{1, 2, 3}

Chiang Mai Rajabhat University, Chang Puak Road, T. Chang Puak, Mueang District,

Chiang Mai Province 50300^{1, 2, 3}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี และความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 100 คน และผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวของคนไทยที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี มีคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านที่มีคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพและความงาม รองลงมา คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี มีคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านที่มีคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รองลงมา คือ ด้านสุขภาพและความงาม มีคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต พบว่า ผู้ที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐ

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาศิลปกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

³ รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

เกาหลี ต้องการไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 55 เหตุผลส่วนใหญ่ คือ ต้องการชมวิถีชีวิต และสภาพบ้านเมือง ส่วนผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีต้องการไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 70 เหตุผลส่วนใหญ่ คือ แหล่งท่องเที่ยวดึงดูดใจให้ไปเที่ยว

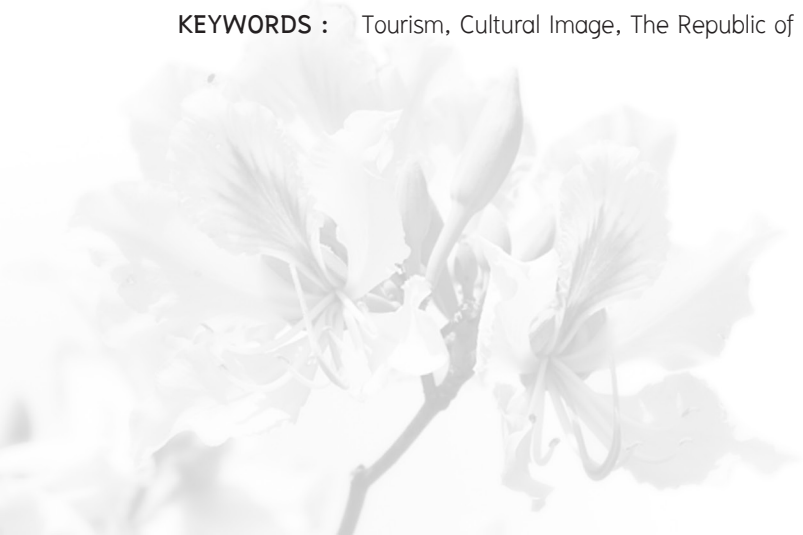
คำสำคัญ : การท่องเที่ยว ภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรม สาธารณรัฐเกาหลี

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the opinion level of cultural image affecting on the need to visit the Republic of Korea of Thai people who have never been there, the opinion level of cultural image affecting on the need to visit the Republic of Korea of Thai people who have been there and the need of Thai tourists to travel in the Republic of Korea in the future. The sample were Thai people who have never been to the Republic of Korea for 100 samples and who have been to the Republic of Korea for 100 samples. This study used questionnaires and the data was analyzed with frequencies, percentage, mean and standard deviation.

The findings indicated that the opinion level of cultural image affecting on the need to visit the Republic of Korea of Thai people who have never been there was at a high level. Most of them agree that the image of health and beauty was affecting on the visitor to travel at a high level. And follow with the image of technological advance. The opinion level of cultural image affecting on the need to visit the Republic of Korea of Thai people who have been there was at a high level. Most of them agree that the image of technological advance was affecting on the visitor to travel at a high level. And follow with the image of health and beauty. The need of Thai tourists to travel in the Republic of Korea in the future, 55 percent of Thai tourists who have never been to the Republic of Korea want to go there. Most of them wanted to see way of life of Korean People. 70 percent of Thai tourists who have been to the Republic of Korea want to visit again. Most of them wanted to take a trip that attracted them.

KEYWORDS : Tourism, Cultural Image, The Republic of Korea

บทนำ

ประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน มีความร่วมมือกันทางด้านวิชาการและวัฒนธรรมระหว่างประเทศเรื่อยมา ทำให้วัฒนธรรมเกาหลีได้หลั่งไหลเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างต่อเนื่อง (สุรางค์ศรี ดันเลียงสม, 2550) สังเกตได้จากการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย เช่น ละครเกาหลี ร้านอาหารเกาหลี การเรียนการสอนภาษาเกาหลี การส่งเสริมการขายโดยมีนักแสดงเกาหลีเป็นผู้นำเสนอสินค้า รวมถึงการมอบรางวัลแก่ผู้บริโภคเป็นโปรแกรมท่องเที่ยวประเทศเกาหลี เป็นต้น ทั้งนี้ กรมการท่องเที่ยว (2557) ได้สำรวจสถิติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปสาธารณรัฐเกาหลี พบว่ามีอัตราที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี และสำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม (2557) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในรอบปี 2556 พบว่า ภาคเหนือตอนบนเดินทางไปต่างประเทศมากกว่าภาคอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.9 ซึ่งข้อมูลสอดคล้องกันกับ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2557) ที่กล่าวถึงปัจจัยเสริมที่ทำให้การท่องเที่ยวขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยในเดือนกรกฎาคม 2556 สายการบิน Korean Air ได้เพิ่มเที่ยวบินในเส้นทางโซล - เชียงใหม่ จาก 4 เที่ยวบิน เป็น 7 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่งผลให้การเดินทางจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลีมีความสะดวกเพิ่มขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยได้ไปทัศนศึกษาด้านวัฒนธรรม ณ สาธารณรัฐเกาหลี ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2555 ทำให้ได้เห็นวัฒนธรรมของสาธารณรัฐเกาหลีในแง่มุมที่น่าสนใจและดึงดูดใจเป็นอย่างดี จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยในอำเภอ

เมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยคาดหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการท่องเที่ยว ให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมเกาหลีที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมเกาหลีที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี
3. เพื่อศึกษาความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการศึกษาวิจัย

รูปแบบการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คนไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีอายุ 20 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป และมีความสนใจท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีจำนวน 750 คน (ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีจังหวัดเชียงใหม่, 2556)

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร โดยผู้วิจัยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเฮนเดล (Darwin Hendel, 1997 อ้างใน เกียรติสุตา ศรีสุข, 2552)

ที่ค่าความเชื่อมั่น 90% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 199 ตัวอย่าง จึงเลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน ประกอบด้วย ผู้ที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 100 คน และผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความเข้าใจ และนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษเกี่ยวกับวัฒนธรรมจะเห็นว่าการแบ่งวัฒนธรรมได้หลายประเภท โดย จูซาพวรรธ (จามจุรี) ผดุงชีวิต (2550) ได้แบ่ง วัฒนธรรมเป็น 3 ประเภท คือ 1) มรดกทางวัฒนธรรม (Culture Heritage) ได้แก่ โบราณสถาน อนุสรณ์สถาน โบราณวัตถุ จารึก เอกสาร หนังสือโบราณ สมุดข่อย เป็นต้น 2) วัฒนธรรมร่วมสมัย (Living or Contemporary Culture) ได้แก่ เรื่องราวเกี่ยวกับการดำรงชีวิตต่าง ๆ ภาษาและวรรณศิลป์ การพูด การอ่าน การเขียน การแสดงออก กิริยามารยาท เรื่องของศาสนา เช่น ความเชื่อ พิธีกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องของศิลปะการเล่นหรือสุนทรียศาสตร์ เช่น ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา และเรื่องเกี่ยวกับสถาบันทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และ

3) ภูมิปัญญาและเทคโนโลยี (Wisdom and Technology) ได้แก่ การสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ คิดค้นทางภูมิปัญญา ทางเทคโนโลยีต่าง ๆ สอดคล้องกับ สายใจ ทันการ และคณะ (2550) ที่กล่าวไว้ว่า แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมและวิถีชีวิต (Cultural Attractions) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงอารยธรรมในอดีต พิธีกรรม ความเชื่อ ศิลปะการแสดง ดนตรี เพลง การละเล่น งานหัตถกรรม วิถีชีวิตของคนในชุมชน เป็นต้น นอกจากนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมหรือชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความสนุกสนาน พร้อมทั้งได้ศึกษาความเชื่อ ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เช่น การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวทางประเพณีและศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น อีกทั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2556) ได้มีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมระหว่าง ไทย - สาธารณรัฐเกาหลี เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในการจัดนิทรรศการด้านศิลปภาพยนตร์ แฟชั่น ดนตรี ความร่วมมือในการจัดอบรม สัมมนาปฏิบัติการเชิงวิชาการด้านการบริหารจัดการทางด้านวัฒนธรรม การจัดการพิพิธภัณฑ์ ศิลปะสมัยใหม่ งานออกแบบเชิงพาณิชย์สำหรับเครื่องแต่งกาย อบรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีร่วมสมัย รวมถึง กิจกรรมอื่น ๆ อันมีลักษณะทางวัฒนธรรม ดังนั้น จึงนำมาสรุปภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ และนำมาใช้ในแบบสอบถาม 7 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อบันเทิง ด้านศิลปะเกาหลี ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านคนและชีวิตประจำวัน ด้านสถาบันทางสังคม

ด้านสุขภาพและความงาม และด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มไว้แล้ว สอบถามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างก่อนตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้อง สำหรับผู้ที่ไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีจำนวน 100 ชุด และผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 100 ชุด ตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี เป็นการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในรูป โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อคิดเห็นอื่น ๆ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อความ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในรูปแบบของการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และการหาค่า

ร้อยละ (Percentage) ส่วนคำถามปลายเปิดเรื่องเหตุผลในการเดินทาง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อความ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางและคำบรรยาย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมเกาหลีที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ภาพลักษณ์ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสุขภาพและความงาม ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.45) ส่วนภาพลักษณ์ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านคนและชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.64) ซึ่งภาพลักษณ์ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมเกาหลีที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.52) รองลงมา คือ ด้านสุขภาพและความงาม ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.59) ภาพลักษณ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ภาพลักษณ์ด้านคนและชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.64) ซึ่งภาพลักษณ์ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

3. ความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต พบว่า ผู้ที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี มีความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี ร้อยละ 55 รองลงมา คือ ยังไม่แน่ใจ ร้อยละ 44 และไม่ไป เพียงร้อยละ 1 ผู้ที่ต้องการไปสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ต้องการชมวิถีชีวิตและสภาพบ้านเมือง สำหรับผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี มีความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี มากถึงร้อยละ 70 ยังไม่แน่ใจ ร้อยละ 28 และไม่ไป ร้อยละ 2 ผู้ที่ต้องการไปสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. จากการศึกษาในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จะเห็นได้ว่า ผู้ที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี เห็นด้วยกับภาพลักษณ์ด้านสุขภาพและความงามมาเป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า เกาหลีได้สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ โดยให้ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ให้ความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ ซึ่งวิทยาการด้านการแพทย์เกาหลีผ่านการรับรองจากองค์กรนานาชาติที่น่าเชื่อถือ เช่น แพทยสมาคมโลก และสมาคมการแพทย์นานาชาติ ทำให้สาธารณรัฐเกาหลีเป็นผู้นำด้านการให้บริการทางการแพทย์ระดับนานาชาติ สอดคล้องกับ ไครยา หอมชื่น (2557) ได้สรุปการประชุมสุดยอดในภูมิภาคเอเชียจัดโดย World Travel & Tourism Council จัดขึ้นที่กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี กล่าวว่า ในช่วง 12 ปีที่ผ่านมา การท่องเที่ยวของเกาหลีได้ขยายตัวสูงมาก พร้อมกันกับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์เป็นที่นิยม จากงานวิจัยทำให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวใส่ใจสุขภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นควรให้ การสนับสนุนการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมควบคู่กับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

2. จากการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อความต้องการในการท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีของคนไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี จะเห็นได้ว่า ผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี เห็นด้วยกับภาพลักษณ์ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาเป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านสุขภาพและความงาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสินค้าทางเทคโนโลยีของเกาหลีเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับไปทั่วโลก โดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งรู้จักในนาม SAMSUNG และระบบการคมนาคมขนส่งที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี (ม.ป.ป.) ที่กล่าวถึง การเที่ยวชมอุตสาหกรรมไว้ว่า สาธารณรัฐเกาหลีได้พัฒนาด้านอุตสาหกรรมหนักที่ได้ส่งเสริมอัตราการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม และหลายบริษัทในเกาหลียินดีให้เที่ยวชมอาคารโรงงานสถานประกอบการทั้งหลายได้ เช่น อาคารซัมซุงดีไลท์ โรงงานผลิตรถยนต์ฮุนไดมอเตอร์ โรงงานโพฮังถลุงเหล็ก (POSCO) เป็นต้น นอกจากนี้ ทำอากาศยานอินซอนของเกาหลีได้มีชื่อเสียงด้านระบบที่ดีที่สุดในเรื่องการบิน และได้รับรางวัล Best Service จากสมาคมสนามบินระหว่างประเทศ 8 ปีติดต่อกัน และภายในบริเวณท่าอากาศยานมีการแสดงวัฒนธรรมต่าง ๆ เป็นแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี (ไครยา หอมชื่น, 2557) จากงานวิจัยทำให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวสนใจทางด้านเทคโนโลยี ดังนั้น ควรให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลีในอนาคต จะเห็นว่าผู้ที่ยังไม่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี โดยให้เหตุผลว่า ต้องการชมวิถีชีวิตและสภาพบ้านเมือง ซึ่งสนับสนุนแนวคิดของ Mathieson and Wall (1996) ที่แบ่งความต้องการในการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ความต้องการปัจจุบัน ความต้องการที่มีแนวโน้ม และความต้องการที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการ แต่ยังขาดองค์ประกอบบางอย่าง ซึ่งสามารถกระตุ้นให้เป็นความต้องการปัจจุบันและพร้อมเดินทางได้ในอนาคต และแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ที่กล่าวว่า ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้คนต้องการเดินทางท่องเที่ยว เป็นการทำลายความจำเจในชีวิตประจำวันและค้นหาสิ่งแปลกใหม่ให้กับตัวเอง สำหรับผู้ที่เคยเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี โดยให้เหตุผลว่า มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังน่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกิดศิริ เจริญวิศาล และ จุฑามาศ จันทรัตน์ (2542) เรื่องความเข้าใจแรงจูงใจในการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้ไทยเที่ยวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและแรงจูงใจซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปต่างประเทศเพื่อต้องการความแปลกใหม่เป็นเหตุผลสำคัญที่สุด ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นความต้องการที่จะได้รับประสบการณ์ใหม่ที่ไม่สามารถหาได้จากประเทศไทยเป็นสำคัญ จากงานวิจัยสังเกตได้นักท่องเที่ยวสนใจวิถีชีวิตและสถาน

ที่ท่องเที่ยวที่ไม่ได้พบเจอในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงควรนำเสนอวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ สนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวประเภทชุมชนวิถีชีวิต เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. รัฐบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ควรสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และให้ความสนใจและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

2. หน่วยงานที่กำกับดูแลแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรศึกษาและพัฒนาวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของพื้นที่รับผิดชอบ พร้อมทั้งนำเสนอวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ และวิถีชีวิตชุมชน เพื่อสนใจและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ให้ท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมถึงนักท่องเที่ยว ควรร่วมมือกันอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางท่องเที่ยวสาธารณรัฐเกาหลี หรือประเทศอื่น ๆ ที่เป็นจุดหมายหลักของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อจะสามารถนำมาประยุกต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของสาธารณรัฐเกาหลี หรือประเทศอื่น ๆ ที่เป็นจุดหมายหลักของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อจะสามารถนำมาประยุกต์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ เพื่อจะสามารถปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับบริบทแต่ละพื้นที่ และพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2557). *Tourism Expenditure by Outgoing Thai Travelers January – December 2013*. สืบค้น 20 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.tourism.go.th/home/details/11/221/621>.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). *สาธารณรัฐเกาหลี. ความสัมพันธ์กับประเทศและภูมิภาคต่าง ๆ*. สืบค้น 20 มีนาคม 2558, จาก <http://www.thaiembassy.org/seoul/th/relation/31117-Bilateral-relations.html>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557, มกราคม – มีนาคม). สถานการณ์การท่องเที่ยว ตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศ มกราคม – กันยายน ปี 2556. *TAT Tourism Journal*. 3(1), 7.
- เกิตติรี เจริญวิศาล และจุฑามาศ จันทรัตน์. (2542). *ความเข้าใจแรงจูงใจในการท่องเที่ยว : เพื่อส่งเสริมให้ไทยเที่ยวไทย*. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เกียรติสุตา ศรีสุข. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่ : ครองช้างพรินติ้ง.
- จุฑาพรรธ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. (2550). *วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ศูนย์วัฒนธรรมเกาหลีจังหวัดเชียงใหม่. (2556). *วัฒนธรรมเกาหลี*. เอกสารเผยแพร่. ม.ป.ท.
- ไทรยา หอมชื่น. (2557, มกราคม). World Travel & Tourism Council the Asia Summit: Staying Ahead of Tomorrow. *TAT Tourism Journal*. 3(1), 31–37.
- สายใจ ทันการ และคณะ. (2550). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ การศึกษาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวอีสานใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม. (2557). *การสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักสถิติพยากรณ์.
- สุรางค์ศรี ดันเสียงสม. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ค.ศ. 1949–1999*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี. (ม.ป.ป.). *คู่มือท่องเที่ยวเกาหลี*. (ม.ป.ท.)
- Mathieson, Alister and Geoffrey Wall. (1996). *Tourism: Economic, Physical and Social Impacts*. London: Longman Group Limited.